גיליון יוני 2020, תמוז תש"ף

נקודת מפגש
نقطة التقاء

עלון המרכז החינוכי טיפולי לתלמידים כבדי שמיעה וחרשים, מחוז צפון

مجلة المركز التربوي - علاجي لطلاب عسيري السمع وصم، لواء الشمال

מפקחת ארצית על לקויות חושים: שולמית כהן, מפקחת חנ"מ: אורנה קונקול
מנהלת: נורית יפה

תוכן עניינים

الفهرس

كلمة المديرة	2	דבר המנהלת
مشروع "صوت العطاء" الفوج الرابع- تلخيص السنة	4	מיזם "קול הנתינה" מחזור ד' – סיכום שנה
البطل	10	הגיבור
كورونا - منظور شخصي	12	קורונה - נקודת מבט אישית
تحدي الكورونا	13	אתגר הקורונה
فعالية فرع نهاريا في فترة الكورونا	14	פעילות שלוחת נהריה בתקופת הקורונה
مشروع "فراشات السعادة"	16	פרוייקט "פרפרים של צמיחה"
إنطلاقة مجموعة	18	צמיחתה של קבוצה
من مائدة المستشارات التأقلم مع الفيروس الصغير...	19	משולחן היועצת התמודדות עם הנגיף הקטנטן..
عن المعجزات والغرائب ل " التعلم عن بعد"	21	על הניסים ועל הנפלאות של "לומדים למרחקים"
تحدّي الكورونا بمنظار طاقم أخصائيي اللّغة والسّمع	23	אתגר הקורונה במשקפי צוות קלינאי התקשורת
تلخيص	25	סיכום

דבר המנהלת

שלום לכולכם, קוראים יקרים,

לרובנו יש הרגלים קבועים ועל פיהם אנחנו פועלים כמעט בכל הימים בשנה. אנחנו רגילים בכל יום לצאת ללימודים או לעבודה, רגילים לשעות הארוחות, לחוג אחר הצהריים, לקפה או מאפה, לשעת קימה בבוקר ועוד. ההרגלים הללו מהווים עבורנו שיגרה בטוחה. לא דמיינו אף פעם שההרגלים היומיומיים עשויים להשתנות, וכך קרה לנו בתקופת הקורונה. כולנו חווינו את השינוי במציאות היומיומית, ונדרש מאיתנו להסתגל. מה זה להסתגל? האם לשכוח את ההרגלים שהיו לנו? האם להיתקע ולהיבהל? האם לפתח הרגלים אחרים? שאלות רבות שאלנו את עצמנו כיחידים, כבני משפחה, כאנשי מקצוע וכארגון.

בימים אלה אנחנו נעים בין ימים של שגרה חדשה ובטחון בריאותי לימים של חשש להידבקות וסגירה זמנית של מקומות ציבוריים. שינויים בתדירות גבוהה בהרגלי היומיום ילוו אותנו עוד חודשים רבים ואליהם עלינו להסתגל. האם לנסוע לחוג? האם לצאת לקניות במכולת? מה לעשות כשארגיש לא טוב? איך לממש את הרצון לשחק כדורגל בשכונה? לבקר את סבא וסבתא? ועוד. נחוצה לנו גמישות רבה, זריזות, חשיבה יצירתית, קבלת החלטות על פי שיקולים משתנים והמון אחריות אישית. המציאות החדשה כוללת את הללו ומכתיבה איך נסתגל אל המצב.

כארגון לומד, אנחנו משקיעים מחשבה רבה כדי למצוא פתרונות והרגלים חדשים שיסייעו לנו להתמודד עם המציאות המשתנה. ננסה להבין מהם הדברים הכי חשובים לנו ועליהם לא להתפשר, לאילו דברים יש תחליף ואיך משביחים את התחליף, מה נכון לתלמידים ולהורים, איך להתנהל כשאתה מורה וגם הורה, אילו אמצעי קצה משמעותיים יותר לכל אדם ועוד.

גם בעלון זה נשתף אתכם בחוויות ומחשבות מתקופת הקורונה ואני מאחלת לכם קריאה מהנה! ובעיתוי זה אאחל לכולכם חופשת קיץ בריאה ובטוחה, מהנה ומרגיעה, מרעננת ונעימה!

נורית יפה

كلمة المديرة

مرحبا لجميع القراء الاعزاء،

لمعظمنا عادات ثابتة التي حسبها نتصرف ونعمل طيلة ايام السنة تقريبا. اعتدنا الخروج الى التعليم أو العمل، لساعات الوجبات، للدورات بعد الظهر، للقهوة والمخبوزات، لساعة الاستيقاظ باكرًا والخ. هذه العادات هي بمثابة روتين آمن. لم نتخيل أبدا بأن هذه العادات يمكن ان تتغير، وهذا ما حصل لنا في الفترة الاخيرة، فترة الكورونا.

جميعنا عشنا التغيير في واقعنا اليومي وطُلب منّا أن نتأقلم. ما هو التأقلم؟ هل يجب ان ننسى عاداتنا السابقة؟ هل يجب ان نخاف ونعلق مكاننا؟ هل يجب تطوير عادات جديدة؟ سألنا أنفسنا العديد من الاسئلة كأشخاص، كأبناء عائلة، كأصحاب مهن وكمنظمة.

في هذه الأيام، نتنقل بين ايام الروتين الجديد والأمان الصّحي وبين الخوف من العدوى وإغلاق مؤقت للأماكن العامة. تغييرات بوتيرة سريعة في العادات اليومية سترافقنا أشهر عديدة أخرى حيث سيطلب منا التأقلم لهذه التغييرات. هل عليّ الذهاب للدورة؟ هل عليّ الخروج للمشتريات في الحانوت؟ ماذا عليّ ان افعل عندما اشعر بأني لست بخير؟ كيف سأحقق رغبتي في لعب الكرة في الحي؟ أن أزور جدّي وجدّتي؟ وغيرها. مطلوب منّا ليونة، سرعة، تفكير إبداعي، اتخاذ القرارات حسب معايير متغيّرة والكثير من المسؤولية الشخصية.

الواقع الجديد يضم كل هذا ويملي علينا التأقلم للوضع الجديد.

كمنظمة تعليمية، نبذل قصارى جهدنا في التفكير لإيجاد حلول وعادات جديدة من شأنها مساعدتنا للتأقلم مع الواقع المتغير.

نحاول أن نفهم ما هي الاشياء الأكثر أهمية بالنسبة لنا وان لا نتنازل عنها. لأي من هذه الأشياء هناك بديل وكيف يمكن تطويره، ما الصحيح للطّلاب والأهل، كيفية التصرف كونك معلم وأب/ أم، ما هي الطرق والوسائل الأكثر اهمية لكل واحد فينا وغيرها.

أيضا في هذه المجلة، سنشرككم تجارب وأفكار من فترة الكورونا واتمنى لكم قراءة ممتعة! وفي هذا الوقت اتمنى لجميعكم عطلة صيفية آمنه وجيدة، ممتعة وهادئة، منعشة وجميلة.

نوريت يافي

מיזם "קול הנתינה"

مشروع "صوت العطاء"

מחזור ד' – סיכום שנה

الفوج الرابع- تلخيص السنة

זו השנה הרביעית בה אנו מלווים את תלמידנו במיזם "קול הנתינה", **מיזם חינוכי-חברתי שמטרתו ליצור תפנית אישית וצמיחה באמצעות מעשי נתינה, התנדבות ומעורבות חברתית.**

השנה, בשל תקופת הקורונה נעצרו חלק מתהליכי ההתנדבות והנתינה ויחד עם זאת התקופה זימנה אפשרות לנתינה ואחריות אישית במסגרת המשפחתית ואף הקהילתית.

בבל שנה אנו מקיימים אירוע הוקרה מסורתי רב משתתפים בו אנו מעניקים תעודות הוקרה לתלמידים שהשתתפו במיזם, וחוגגים יחד את העשייה של התלמידים והמורים. השנה, בשל המגבלות נציין את ההוקרה בדרכים אחרות.

יותר מ-50 תלמידים יצאו השנה למסע "קול הנתינה", הצעיר ביניהם תלמיד כיתה ב' והמבוגר ביותר בכיתה ט'. אנחנו מאוד גאים בתלמידים שלנו, ונשתף אתכם במקצת מסיפורי ההצלחות שלהם.

אלהאם חמוד, מורתם של **לונא איוב ונאדר עויאדת** מכיתה ו', שיתפה אותנו שתלמידיה הכינו בהנחייתה, פעילות לתלמידי כיתתם, בנושא ערכים והתנהגות חיובית מקדמת. הפעילות הראשונה היתה בתחילת השנה. בזמן ההכנה לפעילות השנייה בנושא "הגשמת חלומות" נכנסנו לתקופת הקורונה ולכן הם החליטו יחד לתכנן את העברת הפעילות באמצעות למידה מרחוק. רק לאחרונה, כששבו ללמוד בבית הספר הצליחו התלמידים להעביר את הפעילות לכיתתם. היה פה תהליך מלמד של התגברות על קשיים ועמידה במשימה.

ליאת גתר המורה של **שירה** ושל **יעל** משתפת אותנו ש**יעל** קיבלה מכשירי שמיעה לאחרונה. **שירה** מכיתה ה', המנוסה בהסברות על לקות השמיעה, תכננה יחד איתה את תהליך/פעולות ההסברה בכיתתה. כתוצאה מכך היה שיתוף פעולה יוצא מן הכלל. **יעל** סיפרה שבהתחלה התביישה והתרגשה, אבל כשנגמרה ההסברה ביקשה להעביר עוד אחת. **שירה** הרגישה סיפוק גדול והגיבה: "חשוב לי לעזור לתלמידים חדשים, שהכיתה שלהם תבין מה זה אומר להיות ילדה לקוית שמיעה, שיבינו שאנחנו לא שונים מהם וגם שידעו איך לפנות אלינו נכון. הרגשתי שמחה מאוד אחרי ההסברה, שעשיתי משהו טוב עבור מישהו אחר".

המורה **ליזה מחולי** עורכת מפגשים בין ארבעה תלמידים חרשים מחט"ב "אבו סנאן" ובין תלמידי כיתה ב' מבית ספר "אלמוטראן" בכפר יאסיף. במפגש הראשון תלמידי החטיבה הסבירו על השתלים ומכשירי השמיעה שלהם ושרו יחד שירי חג המולד בשפת הסימנים. המפגש היה מוצלח ומרגש, כל התלמידים והמורים התלהבו והתרגשו.

המתנדב הצעיר ביותר שלנו הוא **עפיף פודה** תלמיד כיתה ב', מבית הספר "טייבה בעמק". **עפיף ומורתו היבה מסלחה** החליטו להתמקד בערך השונות. **עפיף** הכין לכיתתו פעילות בנושא קבלת האחר והשונה. הוא חיפש לבד אמצעים, שיטות ומידע בנושא וגם הכין סרטון ממופע תיאטרון שהוא מופיע בו במסגרת חוג תאטרון. כחלק מהפעילות הוא שיתף את חבריו לכיתה בחוויית השונות שלו כתלמיד שמרכיב מכשיר שמיעה. התלמידים שוחחו ביניהם על חוויות השונות וההבדלים ביניהם, ודנו בדרכים אלטרנטיביות להתגבר על קשיים שעולים בכיתה. **עפיף** נהנה מאוד מהמפגש שהעביר ובהמשך קיים מפגשים לכיתתו גם בנושא מפתח הלב, בהם עסקו בכל פעם בערך אחר, למשל שיתוף פעולה ואחריות.

כפי שראיתם, מיזם **"קול הנתינה"** משפיע על התלמידים, אבל לא רק עליהם. המורים שלנו שמלווים את התלמידים, גם הם עוברים וחווים תהליכי העצמה, צמיחה ושינוי אישי ומקצועי. למעשה נוצרה שפה ארגונית המשותפת למורים ולתלמידים, ובעזרתה כולנו פועלים להשפיע על המעגלים הסובבים את התלמיד, כמו הוריו ומוריו.

לאחרונה שאלנו את המורים שלנו, על מה הם גאים בעצמם, מה תחושותיהם ביחס למיזם, ואספנו מעט מהתגובות שלהם:

"אני גאה בעצמי על האומץ שהפגנתי והיוזמה שגיליתי שהביאו לשינוי משמעותי בליווי התלמידים".

"למדנו להיות קשובים באמת!", "להאמין בכל אחד ולצעוד את הצעד הראשון".

"אני גאה בעצמי שהתגברתי על הביישנות שלי וליוויתי את תלמידיי בנתינה משמעותית".

"מכל תלמידיי השכלתי", כאשר התלמיד מרגיש שהמורה מאמין בו, השמיים הם הגבול".

"אני גאה בעצמי על יכולת התכנון והסבלנות שגיליתי במהלך ההתנדבות".

"אני גאה בעצמי שהצלחתי לסחוף את התלמיד וכל המעגלים שסביבו לנתינה משמעותית".

לסיכום, אנו שואפים להגדיל את מעגל המתנדבים כבר בשנה הבאה וליצור עוד ועוד צמיחה אישית כי "בשאת/ה מתנדב/ת - כולנו צומחים"!

هذه هي السنة الرابعة التي نرافق بها طلابنا ضمن مشروع "صوت العطاء"، مشروع تربوي اجتماعي يهدف الى خلق نقطة تحول شخصية ونمو بمساعدة اعمال عطاء، تطوّع ومشاركة اجتماعيّة.

هذه السّنة، وفي أعقاب فترة الكورونا، تم ايقاف جزء من مراحل التطوع والعطاء ومع ذلك، اتاحت هذه الفترة الفرصة للعطاء والمسؤولية الشخصية في الإطار العائلي وحتّى في اطار البيئة الاجتماعيّة المحيطة.

في كل سنة، نقيم حفل التقدير والتكريم التقليدي للمشاركين، حيث نقوم بتوزيع شهادات تقدير لطلابنا على اشتراكهم في هذا المشروع، ونحتفل معا بثمرة عمل الطّلاب والمعلمين. هذه السنة، وبسبب التقييدات سوف نكرمهم بطرق اخرى.

أكثر من 50 طالب انطلق هذه السّنة لرحلة "صوت العطاء"، الاصغر بينهم كان طالب الصف الثاني والأكبر طالب في الصف التاسع. نفتخر ونعتز بطلابنا، ونشركم بجزء من قصص نجاحاتهم.

الهام حمود، معلمة لونا ايوب ونادر عويدات من الصف السادس، شاركتنا بأنّ طلّابها حضّروا، بإرشادها، فعاليّة لطلّاب صفّهم، حول موضوع القيم والتّصرف الإيجابي المطور. الفعالية الاولى كانت في بداية السنة. وفي أثناء التحضير للفعالية الثانية بموضوع "تحقيق الاحلام" دخلنا لفترة الكورونا لذلك قرروا سويًّا تمرير الفعاليّة بواسطة التعلم عن بعد. مؤخرا، عند عودة الطلاب الى المدارس، نجحوا في تمرير الفعاليّة في صفّهم. رأينا هنا مسيرة بالإمكان التعلّم منها عن التغلّب على الصعوبات والتزام بتنفيذ المهمّة.

ليئات چتر معلمة شيرا وياعيل شاركتنا ان ياعيل حصلت على جهاز سمع مؤخرا. شيرا من الصف الخامس، المتمكنة من الشرح عن العسر السمعي، خططت برفقة ليئات فعالية الشرح في صفّها. ونتيجة لذلك كان هناك تعاون مشترك متميّز.

حدثتنا ياعيل انه في البداية انتابها شعور بالخجل والانفعال، ولكن عند انتهاء الشرح طلبت تمرير شرح اخر. لقد شعرت شيرا بالاكتفاء الذاتي وردت: "انه من المهم جدا بالنسبة لي مساعدة الطلاب الجدد، في جعل الصّف يفهم ما معنى أن تكون طالب مع عسر سمعي، ان يفهموا بأنّنا غير مختلفون عنهم، وان يعرفوا كيفيّة التوجه الينا بالطّريقة الصّحيحة. شعرت بسعادة كبيرة بعد تمرير فعاليّة الشّرح، واحسست بأنّني قمت بعمل جيّد تجاه شخص اخر".

المعلمة ليزا مخولي منسقة اللقاءات بين أربع طلاب صم من المدرسة الاعدادية في "ابو سنان" وبين طلاب الصف الثاني من مدرسة "المطران" في كفرياسيف. في اللقاء الاول، قام

طلاب المرحلة الاعدادية بالشرح عن زراعه القوقعة وجهاز السمع لديهم، لقد قاموا بغناء اغاني الميلاد سويا في لغة الاشارات. كان اللقاء ناجحًا ومؤثرًا للطّلاب والمعلّمين.

المتطوع الاصغر سنا لدينا هو عفيف فودة طالب في الصف الثّاني، من مدرسة "טייבה בעמק". عفيف ومعلّمته هبة مصالحة قرّروا التّركيز على مفهوم الاختلاف. عفيف قام بتحضير فعّاليّة لصفّه حول موضوع تقبّل الاخر والمختلف. لقد بحث بنفسه عن وسائل، طرق ومعلومات عن الموضوع وقام بتحضير فيلم قصير من عرض المسرح الذي يشترك به في إطار دورة المسرح. كجزء من الفعّاليّة، قام بمشاركة اصدقائه في الصّف بتجارب مختلفة له كطالب مع جهاز سمع. الطّلاب تحدّثوا بينهم عن تجاربهم المختلفة والفروقات بينهم، وطرحوا طرق بديلة للتّغلب على الصّعوبات في الصّف. لقد استمتع عفيف كثيرا من اللقاء الّذي مرّره، وبالإضافة الى ذلك أقام لقاءات في الصف بموضوع مفتاح القلب، وفي كل مرة عملوا على قيمة معيّنة، مثل التّعاون والمسؤوليّة.

كما رأيتم، مشروع "صوت العطاء" يؤثّر على الطّلاب، وليس فقط عليهم، المعلمين المرافقين للطّلاب، هم ايضا يعيشون ويمرّون مراحل التّمكين، التّطور والتّغيير الشّخصي والمهني. لقد خُلقت لغة مشتركة للمعلمين والطلاب، والتي بمساعدتها نعمل جميعا للتأثير على العوامل التي تحيط بالطالب، مثل الأهل والمعلمون.

لقد سألنا مؤخرا معلّمينا، على ماذا هم فخورون في أنفسهم، ما يشعرون تجاه المشروع، وجمعنا البعض من الرّدود:

"فخور في نفسي على الشّجاعة والمبادرة التي اظهرتها والتي أدّت الى تغيير جذريّ بمرافقة الطّلاب."

"لقد تعلّمنا الاصغاء! أن نؤمن بكل واحد فينا وأن نخطو الخطوة الأولى"

"فخور في نفسي لأني تغلّبت على خجلي ورافقت طلّابي في العطاء"

" لقد تعلّمت وادركت من جميع طلّابي، انّه عندما يشعر الطلاب أن معلّمه يؤمن فيه وبقدراته عندها السّماء هي الحدود"

" فخور في نفسي على القدرة على التّرتيب والصّبر الّذي اكتشفته خلال فترة التّطوع"

" فخور في نفسي بأني نجحت في سحب الطّلاب وكل الدّوائر المحيطة بهم للعطاء الحقيقي"

في النّهاية، نتطلّع لتوسيع هذه الدّائرة من المتطوّعين في السّنة القادمة وان ننتج نمو شخصي لانه "عندما تتطوع/ي - جميعنا ننمو ونتطور!"

[קישור לאתר לקריאה נוספת בנושא "מיזם קול הנתינה"]

[رابط للموقع لقراءة إضافيّة عن موضوع "مشروع صوت العطاء"]

תודה לכל התלמידים שהתנדבו במיזם "קול הנתינה", תש"פ מחזור ד'!

יישר כוח על הרצון והאומץ לעשייה חדשה ולהשפעה על הזולת ועל הקהילה!

מאחלים לכם שתמשיכו להתנדב ולתת וכך לחזק אחרים ולהתחזק בעצמכם!

شكرًا لكلّ الطّلاب الذين تطوّعوا في مشروع "صوت العطاء"، للسّنة الدّراسية 2020، الفوج الرّابع!

كل التّقدير والاحترام على العزم والاصرار لإنتاج عمل جديد ومؤثر في المجتمع!

نتمنى ان تكملوا في مسيرة التّطوع وأن تعطوا وتقوموا بتقوية الاخرين وبتقوية انفسكم!

אבראהים בשיר ابراهيم بشير
אוחיון אילאי اوحيون ايلاي
אוראל ויצמן اورال فايتسمن
אלאא עבד אלג'ני علاء عبد الغني
אמרי קלוקובסקי امير كلوكوبسكي
בועז ורדי بوعاز فاردي
ג'ואנה ברבאת جوانا بركات
דוד דפרוש دافيد دفروش
הודיה בלטה هودايا بالتا
הודיה שקד هودايا شاكيد
ודיע חבקה وديع حبكى
ודיע סלאמה وديع سلامة
חלא אבו ליל حلا ابو ليل
חלא עפאן حلا عفان
חסן בושנאק حسن بوشناق
טיבה אבו ליל طيبة ابو ليل
טלי אלעד تالي العاد
יעל אגמי ياعيل اجمي
ירין בבריירין كابري
לונה איוב لونا أيوب
ליאל בדארנה ليال بدارنة
נטע רוזנברג نيطع روزنبرج

ליאן דמרי ليان دمري
למא כיאל لمى كيال
מוחמד דראושה محمد دراوشة
מוחמד חליחל محمد حليحل
מוחמד מסארויה محمد مصاروة
מייס ביסאן ميس بيسان
מרים הבראת مريم هبرات
משה קיסוס موشي كيسوس
נאדר עוידאת نادر عويدات
נועם בן חמו نوعم بن حمو
עאדל מחרום عادل محروم
עדן קבלאן عدن قبلان
עומר שירן عومر شيرن
עטאלה עאסלה عطاالله عاصلة
עידו אזולאי عيدوازلاي
עמאר זועבי عامر زعبي
עפיף פודה عفيف فوده
רואן עאמר روان عامر
רוני הלר روني هلر
רנים ואקד رنين واكد
שירה גנון شيرا جنون
שרה סעד ساره سعد

הגיבור البطل

כל אחד מאתנו נולד עם דברים שהוא אוהב בעצמו ודברים שלא, נשים רוצות לרזות, מבוגרים רוצים להיות צעירים וצעירים רוצים להיות מבוגרים, הנמוך רוצה להיות גבוה והגבוה רוצה להיות נמוך.
אנו חיים במלחמה נפשית תמידית בין אהבה ושנאה לגופנו, וכל זה שטויות, כי בסופו של דבר הנשמה של האדם היא החשובה.

אספר לכם על התלמיד שלי - מוחמד. מוחמד, הוא ילד כמו הרבה ילדים בעולם. למוחמד יש יד אחת קצרה והוא חי עם לקות שמיעה חד צידית. בהתחלה היה עצוב מאוד, לא אהב את גופו ותמיד השווה את עצמו לאחרים. בבית הספר היסודי סבל מהסובבים אותו.

כשמוחמד עלה לכיתה ז', הבין שעליו להתגבר על הקושי והחליט לערוך שינוי ולהראות לאחרים שהוא שווה ושיש לו יכולות טובות. מוחמד החליט לכתוב סיפורים על עצמו, סיפוריו היו מבוססים על חייו האמיתיים והוא דאג לסיים כל סיפור בסוף טוב.

לאחד השיעורים שלנו מוחמד הביא סיפור שכתב וביקש ממני לעזור לו בניסוח. כמו כן, רצה שאעזור לו בציור תמונה לכל פיסקה בסיפור.
אחרי שסיים את הסיפור הוא הציג אותו בפני המנהלת והמחנכת, והן החליטו לשלוח את הסיפור עם התמונות לבית דפוס.

הסיפור שלו הודפס והועבר לבית הספר, ובאירוע בית ספרי המנהלת ערכה למוחמד הפתעה והציגה את הסיפור שלו מול כל תלמידי בית הספר.
בנוכחות ראש המועצה ונציג הציבור בכפר, מנהלת בית הספר העניקה לו תעודת הערכה ואות הוקרה של כבוד על אומץ וגבורה. הסיפור שלו שוכפל וחולק לכמה ספריות בכפר שלו .

הכתיבה גרמה למוחמד להרגיש אחרת, ואפשרה לו לגעת ולדבר על הנושאים שהעסיקו אותו בצורה חופשית.

תלמיד: מוחמד חליחל, מורה: אמנה דחלה

كل واحد فينا يولد مع أشياء يحبّها ولا يحبّها، النّساء يردن النّزول بالوزن، الكبار يريدون ان يرجعوا صغارًا بالسّن والعكس صحيح، القصير يتمنى لو أنّه طويل والطّويل يريد ان يكون قصيرًا.

نعيش في حرب نفسيّة دائمة بين الحبّ والكره لجسمنا، وكلّ هذا هراء، لأنه في نهاية الأمر الشيء الأهم هو روح الإنسان.

سأخبركم عن طالبي - محمّد. محمّد ولد مثل باقي اولاد العالم لديه يد قصيرة ويعاني من ضعف في السّمع في أذن واحدة. في البداية كان حزينًا جدًا، لم يحبّ جسمه وكان يقارن دائما بينه وبين الآخرين. كان يعاني ممن يحيطون به في المرحلة الابتدائية.

عندما انتقل محمّد للمرحلة الاعدادية للصّف السابع، فهم بأنه يجب عليه أن يتغلب على صعوباته وقرر أن يثبت للآخرين بأن لديه قدرات جيّدة. قرر محمّد كتابة قصص عن نفسه. قصصه استندت على حياته الحقيقيّة واهتم ان تكون نهاية القصة جيدة.

في أحد الدّروس معي أحضر محمّد قصةّ كتبها وطلب منّي مساعدته في الصّياغة. وايضا، طلب مني رسم صورة لكل فقرة في القصّة.

بعد انتهائه من كتابة القصّة، قام بعرضها أمام مديرة المدرسة والمربيّة، فقرّروا ارسال القصّة مع الصّور للطّباعة.

قصّته طُبعت وأُرسلت للمدرسة، وفي حفل مدرسيّ جهّزت المديرة مفاجأة لمحمّد وعرضت القصّة امام كل طلّاب المدرسة. بحضور رئيس المجلس ومندوب الجمهور في القرية، ومنحته المديرة شهادة تقدير على شجاعته وبطولته. ووُزعت القصّة على مكاتب القرية.

الكتابة ساعدت على تغيير مشاعر محمّد، وأعطته الفرصة للتطّرق والتّكلم بحريّة عن جميع المواضيع التي أشغلته.

الطالب: محمد حليحل

المعلمة: امنه دحلة

קורונה - נקודת מבט אישית

كورونا - منظور شخصي

בתקופה הזאת למדתי להקשיב לשקט, העברתי את המושבות לתלמידי - שאלתי: איך את מסתדרת עם הזום הביתתי? מה אתה אוהבת בזום? מה את לא אוהבת בזום? מה אתה רוצה ללמוד? מה חשוב לך? האם יש לך פינה שקטה בבית שבה אפשר ללמוד או אפילו להתבודד?

25 שנות עבודה כמורה לאנגלית, לימדו אותי שאני ממש מבינה מה אחרים צריכים. חודשיים של הוראה מרחוק לימדו אותי שאין לי מושג!

כדי ללמד בצורה אפקטיבית בתקופת משבר, צריך קודם כל להקשיב. אחרי שמקשיבים, צריך לשאול עוד שאלות ולהקשיב שוב. אח"כ אפשר להציע. אם ההצעה לא מתקבלת, צריך להתחיל את מעגל ההקשבה מההתחלה.

אין לי תובנות מיוחדות לגבי הוראת אנגלית בתקופה הזאת. יש לי תובנה חשובה מאד כלפי עצמי. ענווה והקשבה הן מידות שבלעדיהן אי אפשר לשרוד תקופה כזאת. מאחלת לעצמי שאדע לשמר את זה.

פרנסין וידקר

في هذه الفترة الاخيرة تعلّمت الاصغاء للهدوء، حوّلت ملفت الانّتباه لطلّابي- سألت: كيف تنسجمي مع تطبيق الزّوم الصّفي؟ ماذا تحبين في الزّوم؟ ما لا تحبين في الزوم؟ ماذا تريدين التّعلم؟ ما المهم بالنسبة لك؟ هل لديك زاوية هادئة في البيت بها يمكنك التّعلم او حتّى الانعزال؟

25 سنة عمل كمعلّمة للّغة الانجليزيّة، علّموني بأنّي أفهم احتياجات الآخرين. شهرين من التّعلم عن بعد علمونّي بأنني لا أفهم أبدًا!!

لكي نتعلّم بشكل مفيد في الأزمات علينا اولًا أن نصغي. بعد الإصغاء، يجب أن نسأل العديد من الأسئلة وأن نصغي مجدّدا. ومن ثمّ يمكننا الاقتراح. إذا كان الاقتراح غير مقبول يجب علينا أن نبدأ بالإصغاء مجدّدا.

ليس لدي مفاهيم خاصّة حول تعليم اللّغة الانجليزيّة في هذه الفترة. لديّ مفاهيم هامّة حول نفسي. تواضع واصغاء هما قيمتان هامّتان لكي نتغلّب على هذه المرحلة.

أتمنى لنفسي أن احافظ على هذا.

فرنسين فيدكر

אתגר הקורונה تحدي الكورونا

חוסר וודאות, סגר, לחץ ובתוך כל זה נולדו להם ניצנים של תקווה, אהבה, הרגשת הביחד, כל הדברים שמראים על אופטימיות.

ניצנים אלו התגלו במעגל המשפחתי וגם במעגל העבודה. בשניהם הרגשתי את הרגשת הביחד, הרגשה של משפחה חמה ומחבקת בכל מצב. אני חשה שההסתכלות שלי על החיים השתנתה, נוכחתי לדעת שבחיים דברים קורים, כי הם אמורים לקרות ודבר אינו מובן מאליו.

מהתקופה הזאת אימצתי דברים רבים, חלוקת זמן טובה ויעילה יותר שאפשרה לי לעשות הרבה דברים ולתקשר עם מורים, הורים ותלמידים וגם למצוא זמן למשפחה.

גיליתי דברים חדשים על התלמידים שלי, רובם הפתיעו אותי לטובה והרגשתי שהקשר איתם התחזק יותר בתקופת הקורונה. לבסוף, מצאתי זמן פנוי לעבודה יצירתית שפתחה לי חלונות חדשים בחיים.

אתגר הקורונה הוא לא היחיד, בעתיד אנו נתמודד עם הרבה אתגרים, מכל מיני סוגים ולכן עלינו לקחת את הדברים החיוביים ולהיות אופטימיים שמחר יהיה יום טוב יותר.

מאת: רנין עבד

الريبة، الحجر، الضغط ومن كل هذا تولد براعم أمل، حب، شعور أننا معًا، كلّ هذا يوحي بالتّفاؤل.

هذه البراعم ظهرت في الإطار العائلي وايضا في إطار العمل. في الحالتين شعرت أنّي لست وحيدة، شعور العائلة الدافئة والمعانقة في كل الاوضاع. اشعر بأن نظرتي للحياة تغيّرت، أدركت بأن الاشياء تحدث لأنها يجب أن تحدث ولا يوجد شيء مفهوم ضمنا.

لقد تعلّمت الكثير في هذه الفترة، تقسيم جيّد للوقت أتاح لي الفرصة لعمل اشياء كثيرة والتّواصل مع المعلّمين، الأهل والطّلاب وايضا ايجاد وقت للعائلة.

اكتشفت اشياء جديدة عن طلابي، اغلبهم فاجأني الى الأحسن وشعرت بأن علاقتي بهم توطّدت بفترة الكورونا. بالإضافة الى ذلك، لقد وجدت الوقت للعمل الإبداعي والذي فتح أمامي العديد من المجالات في الحياة.

تحدي الكورونا ليس الوحيد، سنواجه العديد من التحديات في المستقبل، من عدة انواع لذلك علينا ان نأخذ الامور بإيجابية وتفاؤل بأن غدًا أجمل.

من: رنين عبد

פעילות שלוחת נהריה בתקופת הקורונה

התחלנו את השנה בשמחה גדולה ועם הרבה ציפיה... בנינו וגיבשנו קבוצה ומאד נהנינו יחדיו.

בבכל יום שלישי אחה"צ נפגשנו במרכז, שיחקנו, רקדנו, ציירנו ואפילו התחבקנו.

ואז הגיע לאזורנו וירוס מוזר מסין שקוראים לו קורונה ואותו לא הכרנו.

לא יכולנו יותר להיפגש וכל אחד בביתו התבקש להישאר.

מיד החלטנו, פרנסין ואני, שאת הקשר עם הקבוצה המקסימה אנו ממשיכות.

העברנו את הפעילות מפנים אל פנים לתקשורת דרך מחשבים.

נפגשנו בכל יום שלישי באותה השעה דרך הזום כולם יחדיו.

בהתחלה זה היה לנו מוזר ואפילו קשה.

שאלנו -איך אפשר כך לתקשר?

אך עם הזמן התרגלנו ולהפיק את המירב מהזום למדנו.

במפגשים למדנו על אנה פרנק ועל תקופת השואה ואפילו חגגנו יומולדת למדינה.

למדנו לצייר כדור פורח וגם קצת על חיות בטבע והצומח.

כל אחד סיפר לנו על השגרה החדשה שלו, ממה הוא נהנה, ממה הוא חושש ולמה הוא הכי מתגעגע.

ראינו סרטונים ומצגות, שוחחנו, צחקנו, ואפילו נשיקות וירטואליות שלחנו ...

בקרוב ניפגש שוב ... ונחזור אט אט לשגרה,

אך את התקופה המיוחדת הזאת לא נשכח.

מחכות לפגוש את כולכם

הילה ופרנסין

فعالية فرع نهاريا في فترة الكورونا

لقد بدأنا السّنة الدّراسيّة بفرح كبير ومع الكثير من التّوقعات.. لقد قمنا ببناء مجموعة عمل واستمتعنا كثيرا سويًا.

لقد التقينا في المركز كل يوم ثلاثاء، رقصنا، رسمنا تعانقنا.

إلى ان وصل إلى منطقتنا فيروس غريب من الصّين والّذي يسمّى كورونا والّذي لم نعرفه من قبل.

لم يعد باستطاعتنا أن نلتقي، وطلب منّا أن نلزم البيوت. حالًا قرّرنا، انا وفرنسين، أن نكمل التواصل مع المجموعة الرّائعة حيث قمنا بتحويل الفعاليات وجها لوجه الى فعّاليات محوسبة عن طريق الحاسوب.

لقد التقينا كل يوم ثلاثاء وبنفس السّاعة بواسطة تطبيق زوم.

في البداية كان الأمر غريبًا وصعبًا.

سألنا- كيف من الممكن ان نتواصل هكذا؟

ولكن مع مرور الوقت اعتدنا على هذا التّطبيق واستفدنا منه جيّدا.

لقد تعلّمنا في اللّقاءات عن انا فرانك وعلى فترة الكارثة واحتفلنا بعيد ميلاد للدولة.

تعلّمنا أن نرسم منطاد وقليلًا عن حيوانات الطّبيعة والنباتات.

لقد سرد كل واحد منا قصته مع الروتين الجديد، بماذا يستمتع، مما يخاف ولماذا ومن يشتاق كثيرا.

شاهدنا الأفلام وعارضات، تحدّثنا وضحكنا

وأرسلنا قبلات عن بعد

سنلتقي قريبا من جديد ونعود للرّوتين

ولكن هذه الفترة المميّزة لن ننسى.

ننتظر لقاءكم جميعا

هيلا وفرنسين

فرع نهاريا

פרוייקט "פרפרים של צמיחה"

במהלך תקופת הקורונה אספתי זחלים מזן זנב הסנונית. התלמידים שלי קיבלו ממני שני זחלים ועלי פיגם להאכלה. במהלך כשבועיים התלמידים צפו בזחל אוכל, גדל ומסתגר בגולם שלו. הקבלנו את ההסתגרות של הזחל בגולם אלינו, שנאלצנו להסתגר בשל הקורונה. התלמידים ניהלו יומן רגשות בו הם תיארו כיצד ההסתגרות משפיעה עליהם, מה הם מרגישים, כיצד הם מתמודדים, האם הפעולות היום יומיות שלהם השתנו? וכד'...
כעבור שבועיים הגלמים בקעו לפרפרים יפיפיים. בשלב זה הקבלנו את הפרפר אלינו, הגולם שהסתגר מן העולם עבר שינוי והפך לפרפר. האם גם אנחנו עברנו שינוי/צמיחה אישית בעקבות ההתכנסות בשל הקורונה? שאלנו שאלות כגון: אילו שינויים חלו בי בתקופה זו? מה למדתי על עצמי? על חברי? על אילו קשיים הצלחתי להתגבר?

לאחר סיום הכתיבה יצאנו לגדת הירדן שם שחררנו את הפרפרים ויחד עם הפרפרים שחררנו גם את הקשיים מתקופה זו. תלמידה אחת כתבה את ההרגלים שהיא החליטה לשנות בחייה על אבנים והשליכה אותן למים.

לקוח מתוך יומן כתיבה של תלמידת כיתה ח':
"אני מתבוננת על הזחלים סגורים בצנצנת. גם אני הייתי כמעט כמוהם, חזרתי ממשלחת בחו"ל ומיד נכנסתי לבידוד בחדר שלי, בלי אמא ואבא בלי אחים. הייתי לבד ורק בעזרת הטלפון והמחשב דיברתי עם חברים. כשהאכלתי את הזחלים השארתי את המכסה פתוח קצת יותר מהזמן שנדרש לי להאכיל אותם, ידעתי שאני תמיד רציתי להשאיר את הדלת שלי פתוחה למעט יותר זמן כשאמא הביאה לי אוכל לחדר".

"כשהזחל הפך לגולם זה הזכיר לי את הימים האחרונים בבידוד.. לא רציתי כבר לדבר עם אף אחד, נסגרתי הייתי בתוך עצמי".

"התעוררתי הבוקר וראיתי בצנצנת פרפר גדול ויפה, הזחל הפך לפרפר. מייד שלחתי למיכל תמונה של הפרפר, כל כך התרגשתי! מיכל שאלה אותי מה לדעתי דומה בתהליך שהזחל עבר מגולם לפרפר בתהליך שאני עברתי בבידוד. חשבתי על זה הרבה. בסוף החלטתי שהחלק הדומה הוא זה שאני יצאתי מהבידוד חזקה יותר. למדתי שאני יכולה להתגבר על קשיים לבד. כמו הזחל בסוף הבידוד גם אני הסתגרתי ולא דיברתי עם אף אחד אבל כנראה שזה היה כדי להתחזק לקראת היציאה חזרה למשפחה ולחברים. יצאתי קצת אחרת, התבגרתי. כמו הזחל שעבר תהליך והפך לפרפר ככה גם אני הפכתי מילדה לנערה".

מאת: מיכל גבריאלי הדר

مشروع "فراشات السّعادة"

خلال فترة الكورونا قمت بجمع اليرقات من نوع "ذنب السّنونو". لقد قدمت لطلابي اثنين من اليرقات واوراق التين لإطعامهم. خلال اسبوعين شاهد الطلاب اليرقات وهي تأكل، تنمو وتنغلق على نفسها.
لقد قارنا انغلاق اليرقات كشرنقة، بنا، حيث جُبرنا على الانغلاق بسبب الكورونا.
لقد حتلن الطّلاب يوميات من المشاعر فيه وصفوا كيف أثّر عليهن هذا الانغلاق والتسكير، ماذا يشعرون، كيف يتأقلمون، هل فعالياتهم اليوميّة تغيّرت؟ والخ..
بعد اسبوعين الشرنقة تحوّلت الى فراشة جميلة. في هذه المرحلة، قارنّا الفراشة بنا، الشرنقة المنغلقة عن العالم تحولت الى فراشة. هل نحن ايضا مررنا بتغيير أو نمو في أعقاب الكورونا؟ لقد سألنا: ما هي التغييرات التي حلّت عليّ في فترة الكورونا؟ ماذا تعلّمت عن نفسي؟ عن اصدقائي؟ على أي صعوبات استطعت التغلب؟
بعد انتهاء الكتابة خرجنا ل "ضفّة الأردن" وهناك حرّرنا الفراشات ومعهم حرّرنا ايضا صعوباتنا في هذه الفترة. إحدى الطالبات كتبت عادات لها قرّرت تغييرها في حياتها على حجارة والقتها الى المياه.

مأخوذ من يوميّات الكتابة لطالبة في الصّف الثّامن:
"اتأمّل اليرقات محبوسة بداخل المرطبان، أنا أيضا كنت مثلهم تقريبًا، لقد عدّت من بعثة في الخارج وحالا دخلت للحجر الصحي في غرفتي، دون أمي، أبي وأخوتي. كنت وحيدة وفقط بواسطة الحاسوب والهاتف تكلّمت مع اصدقائي. عندما اطعمت اليرقات ابقيت الغطاء مفتوحًا قليلًا، أكثر بقليل من الوقت اللازم لإطعامهم، أدركت بأنني أردت دائما ابقاء باب غرفتي مفتوح لوقت أطول عندما أحضرت امّي الطّعام للغرفة."
"عندما تحوّلت اليرقة لشرنقة، تذكّرت الأيّام الأخيرة في الحجر الصّحي. لم أرد التّكلّم مع أحد، لقد انطويت على نفسي".
"استيقظت صباحا وشاهدت في المرطبان فراشة كبيرة وجميلة، اليرقة تحولت لفراشة. حالًا ارسلت صورة الفراشة الى ميخال، لقد انفعلت كثيرا! سألتني ميخال حسب رأيي ما هو وجه الشبه بالمرحلة الّتي مرّت بها اليرقة لشرنقة ومن ثم الى فراشة وبين المرحلة التي مررت بها خلال فتره الحجر الصحي. فكرت كثيرا في ذلك، وفي النهاية قرّرت أن الجزء المشابه هو أنني خرجت من الحجر قويّة أكثر، تعلّمت أنّي أستطيع التّغلب على صعوبات كثيرة لوحدي. مثل اليرقة في نهاية الحجر أنا أيضا كنت منغلقة ولم أتكلم مع أحد ولكن هذا كان لكي أكون أقوى لمواجهة الخروج والرجوع للعائلة والأصدقاء.
خرجت إنسانًا آخرًا قليلًا، لقد بلغت، مثل اليرقة الّتى مرّت بمرحلة حولتها الى فراشة، هكذا انا ايضا تحوّلت من بنت الى شابة".

من : ميخال جبرئيلي هدار

צמיחתה של קבוצה
إنطلاقة مجموعة

בעקבות תקופת הבידוד ושיחות עם התלמידים עלה צורך חברתי ליצירת קשר עם תלמידים מאזורים שונים בארץ ואנו התגייסנו לתת מענה ויצרנו קבוצה של מספר בנות. המפגשים נערכו מידי שבוע בזום וכללו מגוון פעילויות היכרות במטרה לאפשר לבנות להכיר האחת את השנייה. הבנות שיתפו פעולה לאורך המפגשים, והפגינו רצון להמשיכם. הטכנולוגיה אפשרה לנו לחבר בין עולמות שונים, לפרוץ גבולות ולחבר תלמידים מאזורים שונים בארץ ללא מגבלה של אזור, גיל, רצון של תלמידים וכו'. כאן התאפשר לנו ליצור קבוצה בטווח גילאים קרוב על רקע צורך זהה שעלה אצל כולן. לנו המורות ניתנה אפשרות לשתף פעולה עם מורות נוספות מאותו תחום, להכיר טוב יותר האחת את השנייה ונרקמה ביננו מערכת יחסים טובה. בכל סיום מפגש אנחנו המורות חשנו סיפוק, בעיקר לאור שיתוף הפעולה של הבנות והתחושה שהן נתרמות מכך. אנחנו משמרות מתקופה זו את המשך הפעלת הקבוצה. אנו נשמח להמשיך ולתת מענה לקבוצה גם לאורך השנה הבאה, ואף לפתוח אותה לתלמידים נוספים מאותו טווח גילאים.

מאת: סיגל בוהדנה, שי הראל, פרנסין וידקר

خلال فترة العزلة والمحادثات مع الطلاب، كانت هناك حاجة للتواصل مع الطلاب من أنحاء مختلفة من البلاد، وقد تجندنا للاستجابة لهذه الحاجة وشكّلنا مجموعة من عدد من الطالبات. تم عقد اللقاءات أسبوعياً من خلال تطبيق "الزوم" وشملت اللقاءات أنشطة تعارف متنوعة لتمكين الطالبات من التعرف على بعضهن البعض. تعاونت الطالبات طوال اللقاءات، وأظهرن الرغبة في الاستمرار. لقد سمحت لنا التكنولوجيا بربط عوالم مختلفة، وكسر الحدود وربط الطلاب من مناطق مختلفة من البلاد دون قيود متعلقة في البعد الجغرافي، جيل الطلاب أو جتى رغباتهم. في هذه التجربة، تمكنا من إنشاء مجموعة متقاربة في الأعمار ولديها ذات الاحتياجات. لقد أتيحت لنا الفرصة للتعاون مع معلمين آخرين من نفس المجال، وتعرفنا على بعضنا البعض بشكل أفضل وتوطدت العلاقة بيننا أيضا. في نهاية كل لقاء، شعرنا نحن المعلمات بالارتياح، خاصة في ضوء التعاون بين الطالبات والشعور بأنهن يساهمن أيضا خلال هذه اللقاءات. سنحافظ على استمرار عمل هذه المجموعة حتى في العام الدراسي المقبل، ونتمنى مشاركة المزيد من الطلاب من نفس الفئة العمرية ليكملوا معنا المشوار.

سيجال بوهندا، شاي هرئيل، فرنسين فيدكر

משולחן היועצת من مائدة المستشارات

התמודדות עם הנגיף הקטנטן.. التأقلم مع الفيروس الصغير...

נגיף קטן שהשפיע על עולם שלם. עצר אותו מלכת. הרבה הורים נשארו בבית, התלמידים לא הגיעו לבתי הספר. רובנו עמדנו בפני אתגרים לא פשוטים (חוסר ודאות, בדידות, געגועים..) ונאלצנו לשהות בהסגר בבתים. למרות כל אלו היו שראו בהסגר הזדמנות לזמן איכות עם משפחתם ו"פסק זמן" מהשגרה העמוסה.

ולקראת ההתמודדות הנוכחית, על הרצף שבין שגרה לבין חירום, יש לצייד את עצמנו ותלמידינו בארבע מיומנויות שחשובות לתפקוד ולהתמודדות: גמישות, אחריות, התמדה, תקווה.

גמישות – היכולת לנוע בין מצבים משתנים ולהשתנות לאורם, תוך מודעות רגשית.

אחריות – היכולת לקבל על עצמנו התנהגות ונהלים שנדרשים כצו השעה.

התמדה – היכולת להחזיק במשימות שלנו – חינוכיות, חברתיות ואישיות, ולהמשיך לתפקד.

תקווה - אמונה שמצב החירום הוא זמני וכי לא רחוק היום בו נמצא מזור ופתרון.

כאנשי חינוך חשוב לשים דגש על ארבע המיומנויות, לפתח מודעות אליהן, לאפשר שיח עם התלמיד שיעזור לנו לזהות אותן בתוכו, להתאמן ביישומן ואף לטפח אותן.

לסיום, עלינו לסמוך על השגרה בכל ליבנו, תוך שאנו נערכים גם לשינויים אפשרים שעלולים לנבוע מתוקף מצב החירום המתמשך.

מאחלות לכולנו שנחזור לשגרה במהרה,
איריס ורימה יועצות המרכז לתלמידים לקויי שמיעה וחרשים.

فيروس صغير أثر على العالم بأكمله، أوقفه عن السّير. الكثير من الأهالي بقوا في البيوت، الطّلاب لم يذهبوا الى المدارس. اغلبنا وقف أمام تحدّيات غير سهلة (الرّيبة، الوحدة، الاشتياق..) وأُجبرنا أن نَلزم البيوت. بالرغم من هذا كلّه، هناك من رأى في الإغلاق فرصة لوقت جودة مع عائلاتهم واستراحة من الروتين المليء بالضّغوطات.

وعلى ضوء الوضع الحالي، بين الرّوتين وحالة الطّوارئ، لمن الضّروري تزويد طلابنا وأنفسنا بأربع مهارات للتّعامل والتّأقلم: ليونة، مسؤولية، متابعة وأمل.

ليونة- القدرة على التّحرك بين أوضاع متغيّرة والتّغيير على ضوئهم، الإدراك الشعوري.

مسؤولية - القدرة على تقبّل تصرفات وسلوكيّات تلائم الوضع القائم.

متابعة - القدرة على السّيطرة على المهام- التّربويّة، الاجتماعية والشّخصية، ومواصلة العمل.

امل - الإيمان بأنّ حالة الطّوارئ التي نمرّ بها مؤقتة وقريبًا سنجد الحلّ للخروج من هذا الوضع.

كمتخصصين في التّربية يجب أن نشدد على المهارات الأربعة، أن نطوّر الإدراك لهم، أن نتيح محادثة مع الطّلاب ليمكّننا من إيجاد هذه المهارات داخله، أن نتدرب على تطبيقها وأن نطوّرهم.

في النّهاية، علينا الاعتماد على الرّوتين من كل قلبنا، ذلك مع جاهزيتنا لجميع التغييرات التي يمكن أن تحصل على ضوء فترة الطّوارئ المستمرّة.

نتمنى لنا جميعًا العودة سريعًا لحياتنا الطّبيعيّة.

ايريس وريما مستشارات المركز العلاجي لطلاب عسيري سمع وصم.

על הניסים ועל הנפלאות של

אני אמא של תלמיד שלומד בחוג לומדים ABC בימי רביעי עם אורית ופרנסין.

רציתי לציין לשבח את שתי המורות הנפלאות הנהדרות והיוצאות מהכלל. אני ממש מרגישה שזכינו בהן. החוג מאוד משמעותי ובתחושה שלי מעבר ללימוד מצוין ומעניין של החומר יש גם איזה השפעה רגשית מאוד חיובית ומרוממת את הרוח. אני שומעת כמעט כל שיעור מהצד ומוקסמת מהן כל פעם מחדש. תמיד בנועם בחיוך בכיף בתחושה הכי טובה שיש. אורית ופרנסין הן מורות שצריכות להעביר קורסים למורות אחרות על איך להעביר שיעור לתלמידים. הן נותנות לכל התלמידים את תחושת הביטחון הכי רחבה שאפשר ומעלות לכולם את הביטחון העצמי בנושא הלימודי ואין חשוב מכך. יכולתי לכתוב עוד ועוד אבל נראה לי שהעברתי את המסר. מחר השיעור האחרון לשנה זאת, אנחנו כבר מחכים לשנה הבאה נקווה שהימים והשעות יתאימו ואנחנו נירשם.

ברצוני לחלוק איתכם שני סיפורים משמעותיים של תלמידים שהשתתפו בקורסים במסגרת "לומדים למרחקים".

תלמידה שאמא שלה ממש ריגשה כשסיפרה שרק השנה נפתחה בזכות הקבוצה בקורס שלנו. השנה כותבת הרבה בקבוצה, שואלת מתעניינת, ובשיעור היא גם מדברת👍 והכי מרגש שהתחילה לרשום בקבוצת הכיתה שלה דבר שלא היה בעבר, קבלה ביטחון ופחות מתביישת😊.

ולסיום, תלמיד שלנו שכל השנה הכין מצגות, משחקי קהוט ולימד אותנו שירים בשפת סימנים, החליט בתקופת הקיץ לעשות מפגשי זום לתלמידי הקורס כשהוא ה"מורה"! הוא הצטרף בזכות הקורונה, הקבוצה ממש התגבשה והם המשיכו לשחק אחר הצהריים במשחקי מחשב, זו מהות הלמידה מרחוק לא? להכיר תלמידים כמוהם מכל הארץ ❤️.

מאת: נילי אנגל, מורה "בלומדים למרחקים"

عن المعجزات والغرائب ل

" التعلم عن بعد"

أنا أم لطالب يتعلم في دورة " نتعلم ال ABC" في أيّام الاربعاء مع أوريت وفرنسين.

أود أن أعبّر عن فخري واعتزازي بمعلّمتين رائعتين ومميّزتين.

أشعر وكأنّنا فزنا بهم بالفعل. الدّورة غنّية جدًا من ناحية تعليميًة ولكن بالإضافة الى الجانب التّعليمي المثير هنالك تأثير شعوري إيجابي والذي بدوره يرفع من المعنويّات.

أصغيت تقريبًا لجميع اللّقاءات، فتنت بهن كل مرّة مجدّدا، لقد تخلّل اللّقاء جوّ من الفرح والابتسامة والشّعور الجّيد.

على أوريت وفرنسين تمرير دروس لمعلّمات أخريات حول كيفيّة تمرير دروس للطّلاب. لقد نجحن في منح الطّلاب شعور بالأمان ورفعن من معنويّات الطّلاب ومن الثّقة بنفسهم من الجانب التّعليمي.

أودّ أن أكتب المزيد وأظنّ بأنّني أوصلت العبرة. غدًا الدّرس الأخير لهذه السّنة، ننتظر السنة القادمة لكي نستطيع التسجيل ونتمنى أن يكونا الموعد والساعة ملائمَين لبرنامجنا.

أود أن أشارككم بقصّتين مهمّتين عن طلاب شاركوا في دورات ضمن إطار "לומדים למרחקים".

أم لطالبة اشتركت في الدّورة أخبرتنا بأنّ ابنتها تطوّرت بفضل المجموعة في الدّورة. هذه السّنة أصبحت تكتب في المجموعة، تسأل وتهتم، وتتحدث في الدّرس، والشيء الأكثر تأثيرا هو أنها اصبحت تكتب في مجموعة الصف، الشيء الّذي لم يحدث من قبل. لقد اكتسبت الثّقة وهي الآن أقلّ خجلا 😊.

وفي النهاية، طالبنا الّذي يحضر عارضات كل سنة، ألعاب كاهوت والذي علّمنا أغاني في لغة الإشارات، قرّر أن يقوم بترتيب لقاءات زوم لطلّاب الدّورة وأن يكون "المعلّم"! لقد انضمّ للمجموعة بفضل الكورونا. المجموعة الان متقاربة ومتكتلة، لقد واصلوا اللّعب بعد الظّهر بألعاب الحاسوب، هذا هو جوهر التّعلّم عن بعد؟ التّعرف على طلّاب مثلهم من جميع أنحاء البلاد ❤️.

من: نيلي انجلي، معلمة " לומדים למרחקים"

אתגר הקורונה במשקפי צוות קלינאי התקשורת

- "למידה מרחוק עבורי הייתה חוויה חדשה ומעניינת, אך היו טמונים בה אתגרים רבים מאחר ומדובר בתלמידים עם קשיים שמיעתיים. לאחר התנסות קצרה והתמודדות עם הקשיים שעלו מקרוב, הצלחנו ביחד למצוא פתרונות שיקלו על אופן הלמידה מרחוק גם לתלמידים וגם לכלל הצוות החינוכי."

- "למידה מרחוק מהווה פלטפורמה חדשה שנאלצנו להשתמש בה ללא הכנה, אבל לאחר התנסות למגוון מטרות, הסקנו כי היא יכולה לשמש כלי חלופי במקרים בהם נבצר מאתנו להיפגש פנים אל פנים".

- "רובד נוסף שעלה מהמצב החדש אליו נקלענו הוא הצורך במתן הדרכה לצוותים רבים שיש להם מגע עם תלמידינו. מתן טיפים וכלים בסיסיים לניהול תקשורת מוצלחת בלמידה מרחוק מול תלמיד לקוי שמיעה הקלה על שני צידי המסך- גם המורה וגם התלמידים. "

- "הדרכת הצוותים בזום הייתה בשבילי פתיחת עולם חדש של אפשרויות להעברת ידע והגעה ליותר ויותר צוותים חינוכיים, הזום מאפשר להעביר ידע בדרך זמינה ונוחה ואני מרגישה שהוא פותח דלת לעוד עולם שלם של אפשרויות התפתחות וצמיחה, לא רק בתקופת הקורונה..."

- "גם אם הליווי נעשה מרחוק, שיתוף בחוויות של כולן אפשר לי להרגיש כאילו אני קרובה לכל אחת ואחד. הדרכת הצוותים מרחוק נתנה לי הזדמנות ליצירתיות וחשיבה על ״יציאה מהקופסה״ שמלוות אותי עד היום."

- "אל תפחד מבעיות גדולות, מאחוריהן מסתתרים אתגרים גדולים שמאחוריהם מסתתרות הצלחות אדירות".

- " "אתגר הקורונה", אכן אתגר בכל הרמות: האישית, המשפחתית, החברתית, המקצועית ועד העולמית. גוף זר, חדש, קטן עד בלתי נראה, הצליח לגרום לי, כמו להרבה אנשים, לחשב מסלול מחדש. אך כמו כל דבר אחר בחיים, חוץ מצדדיו השליליים תמיד יהיו צדדים חיוביים. תקופת הקורונה היוותה הזדמנות יקרה לאחד את האנושות על כל פניה, ממדיה והשונות המצויה בה".

تحدّي الكورونا بمنظار طاقم أخصائيي اللّغة والسّمع

" التّعلّم عن بعد كان بالنّسبة لي تجربة جديدة ومثيرة، ولكنّها شملت أيضًا تحدّيات كثيرة بالأخص عند التّحدّث عن طلّاب مع صعوبات سمعيّة. بعد تجربة قصيرة ومواجهة صعوبات ظهرت عن قرب، نجحنا معًا في إيجاد حلول لتسهيل طريقة التّعلّم عن بعد للطّلّاب ولجميع أفراد الطّاقم التّعليمي."

" التّعلم عن بعد كان بمثابة منصّة جديدة أجْبرنا على استخدامها دون تجهيز. لكن، من بعد تجربة أهداف عديدة، استنتجنا بأنّها قادرة أن تخدمنا كأداة بديلة للحالات التي يصعب فيها اللّقاء وجهًا لوجه."

"جانب آخر ظهر نتيجةً للوضع الجديد هو الحاجة لإرشاد طواقم عديدة كانت بتواصل مع طلابنا. إعطاء نصائح وطرق أساسيّة لتواصل ناجح عن بعد أمام طلاب عسيري سمع سهّلت عمليّة التّواصل على الطّرفين- المعلّم والطّلاب."

" ارشاد الطّواقم عبر تطبيق زوم كان بالنّسبة لي عبارة عن فتح عالم جديد عديد الإمكانيّات لنقل المعرفة والوصول أكثر وأكثر للطواقم التّربويّة. الزوم أتاح الفرصة لنقل المعرفة بطريقة متاحة وسهلة، أشعر وكأنّه قام بفتح بوّابة لعالم آخر لإمكانيات التّطور والنّمو، ليس فقط في فترة الكورونا".

" على الرّغم من أنّ المرافقة كانت عن بعد، مشاركة تجارب الجميع أشعرتني بالقرب من كلّ واحد وواحدة. إرشاد الطّواقم عن بعد منحني فرصة، ترافقني حتّى اليوم، للإبداع والتّفكير على "الخروج من العلبة".

" لا تخف من المشاكل الكبيرة، خلفها تختبئ تحدّيات كبيرة والتي من خلفها تختبئ نجاحات عظيمة".

"تحدّي الكورونا"، إنّه لحقًا تحدّي من جميع المستويات: الشّخصيّة، العائليّة، الاجتماعيّة، المهنيّة وحتّى العالميّة.

"جسم غريب، جديد، صغير لدرجة يصعب رؤيته، نجح أن يسبّب لي وللكثيرين إعادة النّظر في المسار. ولكن مثله مثل كل شيء آخر في الحياة، بالإضافة الى الجوانب السلبيّة دائما هناك جوانب ايجابيّة. فترة الكورونا كانت فرصة ثمينة لتوحيد الإنسانيّة على كل جوانبها، عواملها، أبعادها والاختلاف الموجود فيها."

משרד החינוך

מרכז החינוכי-טיפולי לתלמידים כבדי שמיעה וחרשים
מחוז צפון

כתובת: רח' טרומפלדור, שיכון ב' ת.ד 812 טבריה
טלפון: 04-6716274 פקס: 04-6712328
סמל מוסד משה"ח: 225060 דוא"ל: lakash.tzafon@gmail.com

חופשת קיץ בריאה ובטוחה, מהנה ומרגיעה,
מרעננת ונעימה! שימרו על עצמכם!

عطلة صيفية آمنه وجيدة، ممتعة وهادئه، منعشة وجميلة.
حافظوا على انفسكم!

אנו מזמינים אתכם לבקר באתר האינטרנט שלנו, בכתובת:

http://www.lakash-tzafon.co.il

תודה לכל ההורים, התלמידים
והמורים שהקדישו זמן ושלחו מפרי
עטם לעלון זה.
נשמח לקבל מכם משוב
וכתבות לעלונים הבאים.